

Sygn. akt VII P 622/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Jakub Gontarek**

Ławnicy: H. G., J. K.

Protokolant: Marta Hryciuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 maja 2015r. w W.

sprawy z powództwa: **B. K.**

przeciwko: **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o: przywrócenie do pracy

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powódki B. K. na rzecz pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VII P 622/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 marca 2015 r. skierowanym pracodawcy (...) S.A. w W. powódka B. K. wniosła o przywrócenie do pracy na dotychczasowych warunkach oraz o wypłacenie przez pozwanego wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy. Jednocześnie wnosząc o zasądzenie kosztów procesowych na jej rzecz (pozew k.2-9). W uzasadnieniu powyższego powódka wskazała, że była zawsze sumiennym pracownikiem, pieczołowicie i terminowo wykonywała swoje obowiązki, za co również była doceniana przez pracodawcę Zdaniem powódki wręczone jej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia jest nieuzasadnione, a przyczyny w nim wskazane są nierzeczywiste, gdyż zakres powierzonych jej obowiązków nie obejmował fakturowania usług z tzw. „rampy” oraz innych sekcji.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu (odpowiedź na pozew k. 90-101). Zdaniem pozwanej przyczyny rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia uzasadniały taki sposób rozwiązania stosunku pracy oraz są rzeczywiste i konkretne. Pozwana wskazała, iż powódka dopuściła się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, polegającego na świadomym nieprawidłowym wystawianiem faktur na rzecz kontrahentów pozwanej spółki za obsługę frachtu lotniczego oraz zaniechania nadzoru nad prawidłowym rozliczaniem klientów, działając tym samym na szkodę pracodawcy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka B. K. była zatrudniona od dnia 1 sierpnia 2009 r. do dnia 31 lipca 2011 r. w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, zaś z dniem 1 sierpnia 2011 r. na podstawie art. 23¹ k.p. powódka została przeniesiona do spółki

(...) S.A., gdzie pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy do dnia 8 marca 2012 r. ostatnio na stanowisku starszego specjalisty ds. rozliczeń (umowy o pracę – k. 9,14 akt osobowych, aneks do umowy – k. 21 akt osobowych).

Zgodnie z treścią opisu stanowiska zajmowanego przez powódkę tj. starszego specjalisty ds. rozliczeń finansowych do podstawowych zadań powódki należało m.in. sporządzanie i kierowanie dokumentacji do poszczególnych działów rozliczeniowo-finansowych, sprawdzaniem i przekazywaniem dokumentacji kasowej (raporty) do odpowiednich komórek finansowych, również do (...), sporządzenie dokumentów rozliczeniowo-finansowych, raportów i statystyk, nadzór i koordynacja prac w sekcji rozliczeń kredytowych oraz kas gotówkowych (opis stanowiska – k. 22 cz. B akt osobowych)

Zakres kontroli powódki w zakresie dokumentacji finansowej dotyczył tylko i wyłącznie działu (...) (zeznania świadka A. M. (1) – k. 185-187)

W pozwanej spółce obowiązuje Zintegrowany System (...) Naziemnej w skrócie (...), jest to główny system operacyjny, umożliwiający rozliczanie usług dokonywanych przez pozwaną spółkę dla klientów, w którym ewidencjonuje się wszystkie wykonane operacje i usługi na rzecz kontrahentów. (...) zawiera dane w zakresie usług głównych i dodatkowych świadczonych przez (...) S.A. Gromadzone w systemie informacje pozwalają na prawidłowe wystawianie faktur, są to m.in. numer rejsu, data wykonywania operacji lotniczej, typ samolotu. Drugim systemem jest systemem obowiązującym w pozwanej spółce był E., który jest systemem gospodarki magazynowej. Informacje zawarte w systemie E. wskazują na ilość towaru znajdującego się w magazynie oraz na ich przepływ (zeznania świadków: A. M. (1) – k. 185-187, R. P. – k. 297-299, S. K. k. 239-240)

Powódka od 2011 roku posiadała dostęp systemu (...) oraz korzystała z danych w nim udostępnionych, jednakże nie weryfikowała prawidłowości wystawianych faktur z danymi zawartymi w tym systemie (zeznania świadka R. G. – k. 218-220, zeznania świadka S. K. – k. 239-240, wydruk dokumentujący daty logowania do systemu (...) k. 259-263),

Procedura wystawiania faktur w pozwanej spółce wymagała wygenerowania raportu miesięcznego, danych klienta wydrukowanych z systemu, dokumentów źródłowych z innych sekcji, a także znajomości umów z klientami. Powódka przy wystawianiu faktur obowiązana była do sprawdzenia danych kontrahenta w systemie (...). Faktury były wystawiane raz w miesiącu i przekazywane do działu finansowego, terminowość narzucał dział finansowy. (zeznania świadków S. K. - k. 239-240) Powódka nie zgłaszała problemów w zakresie trudności korzystania z systemów informatycznych obowiązujących w pozwanej spółce (zeznania świadków S. K. - k. 239-240)

Przeprowadzona w pozwanej spółce wrywkowa kontrola faktur w dniu 6-8 marca 2012 roku wykazała, iż powódka wystawiała faktury na rzecz kontrahentów kredytowych w sposób niezgodny z łączącymi strony umowami handlowymi tj. na podstawie niesprawdzonych i niepotwierdzonych danych dostarczonych przez samego klienta, a nie na podstawie przepisów wynikających z umów handlowych, które zgodnie z obowiązującymi procedurami są wyłączoną podstawą do obciążania usługodawcy konkretnymi należnościami. Powódka nie wystawiła również faktur za usługi dodatkowe, ponadto kwoty wystawione na fakturach wystawionych przez powódkę okazały się niższe niż wynikające z umów handlowych. (zeznania świadków: R. G. – k. 218-220, R. P. – k. 297-299)

Oświadczeniem z dnia 8 marca 2012 r. pracodawca rozwiązał z powódką stosunek pracy bez wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę pracodawca wskazał naruszenie przez powódkę podstawowych obowiązków przypisanych do jej stanowiska pracy tj. prawidłowego rozliczania kontrahentów kredytowych i przewoźników za obsługę frachtu lotniczego oraz kontroli dokumentacji rozliczeniowo finansowej oraz dbałości o dobro zakładu pracy, w tym niedziałania na szkodę pracodawcy, o których mowa w art. 100 § 2 pkt. 4 kodeksu pracy, a także w Regulaminie Pracy obowiązującym w (...) S.A. Pracodawca jako przykład nierzetelnej pracy powódki wskazał między innymi wystawienie przez powódkę nieprawidłowej faktury nr (...) z dnia 31 października 2011 r. (rozwiązanie umowy bez wypowiedzeniem – k. 1 cz. C akt osobowych powódki, faktura – k. 149)

Powódka nie była członkiem, żadnej organizacji związkowej reprezentującej interesy pracowników. (zawiadomienie organizacji związkowej – k. 167, k. 169)

Wynagrodzenie powódki w czasie zatrudnienia u pozwanej obliczone jak ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wynosiło 5.076,12 złotych brutto miesięcznie (zaświadczenie - k. 122).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w zakresie koniecznym do rozstrzygnięcia żądań pozwu na podstawie dokumentów i ich kserokopii złożonych w sprawie, w tym akt osobowych powoda. Prawdziwości i wiarygodności tychże dokumentów nie kwestionowała żadna ze stron, wobec powyższego Sąd również nie znalazł podstaw do ich podważania.

Ponadto ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na zeznaniach świadków: A. M. (2) (k. 185-187), B. N. (k.201-202), K. N. (k. 202-203) R. G. (k. 218-220), T. C. (k. 220-221),D. P. (k. 347-348), S. K. (k. 239-240, 348-349) oraz powódki B. K. (k. 317-321).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. M. (2) w zakresie w jakim opisał sposób funkcjonowania systemu (...) oraz systemu E.. Jednakże wskazać należy, iż świadek przestał być pracownikiem pozwanej we wrześniu 2011 r. dlatego też jego zeznania w zakresie stosowania wskazanych systemów po tym czasie nie mogły stanowić podstawy do ustaleń faktycznych.

Sąd nie uznał za wiarygodne zeznań świadków B. N. oraz K. N. mając na względzie, iż świadkowie pozostają w sporze z pozwanym, opartym na tożsamyh podstawach do niniejszej sprawy, dlatego wywody świadków w zakresie procedury wystawiania faktur w tym obowiązku korzystania z systemu (...) powinny być oceniane z dużą ostrożnością. Dodatkowo zeznania świadków nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, któremu Sąd dał wiarę.

Walorem wiarygodności Sąd obdarzył zeznania świadka S. K.. Zeznania tego świadka cechuje logiczność, wewnętrzna spójność oraz koherentność z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w szczególności z zeznaniami świadka R. P., którego zeznaniom Sąd dał wiarę w całości. Jego relacja jako osoby zatrudnionej na stanowisku dyrektora biura informatyki i strategii IT stanowiła istotne źródło wiedzy dotyczące funkcjonowania systemu (...) w pozwanej spółce oraz dostępie i użytkowaniu systemu przez samą powódkę.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. P. jednakże jego zeznania nie wniosły do sprawy nowych okoliczności.

Z kolei zeznania świadków T. C. oraz R. G. okazały się nieprzydatne dla rozstrzygnięcia, gdyż świadkowie nie posiadali wiedzy dotyczącej funkcjonowania systemu (...) oraz procedury wystawiania faktur.

Zeznania powódki Sąd uznał za wiarygodne jedynie w zakresie w jakim są zgodne z zebranyh materiałem dowodowym. W swoich zeznaniach powódka nie zaprzeczyła faktowi, iż od stycznia 2011 roku nie fakturowała usług dodatkowych uznając, iż skoro dokumenty źródłowe do faktur w formie papierowej przestały być dostarczane, to nie musi ich już fakturować. Twierdzenia powódki dotyczące e-maili wysyłanych do działu IT nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, co więcej – pojawiły się dopiero pod koniec procesu i nie są wiarygodne.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie zmierzać miało do jednoznacznego ustalenia czy strona pozwana dokonując, z powódką, rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia na zasadzie art. 52 § 1 pkt 1 k.p. uczyniła to z uzasadnionych przyczyn i w sposób prawidłowy.

Zgodnie z przywołanym przepisem pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. W myśl art. 52 § 2 k.p. rozwiązanie umowy o

pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika nie może nastąpić po upływie 1 miesiąca od uzyskania przez pracodawcę wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy.

W razie odwołania się pracownika od rozwiązania umowy o pracę na pracodawcy spoczywa obowiązek wykazania, że rozwiązując umowę o pracę nie naruszył w/w przepisów prawa a więc, że pracownik dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych zaś pracodawca uzyskał o tym informację nie więcej niż na miesiąc od złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę.

Jeśli pracodawca nie zdoła wykazać, że rozwiązał z pracownikiem umowę o pracę bez wypowiedzenia zgodnie z przepisami o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie to pracownikowi przysługuje roszczenie o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowanie (art. 56 § 1 k.p.).

Z przepisu art. 52 § 1 pkt 1 k.p. wynika wprost - co znajduje potwierdzenie w ustalonym orzecznictwie sądowym - że są dwie przesłanki dopuszczalności rozwiązania umowy o pracę: naruszenie podstawowego obowiązku i powaga tego naruszenia, rozumiana jako znaczny stopień winy pracownika. Podstawowe obowiązki pracownicze i ciężkie ich naruszenie to kategorie prawne, które mogą być dookreślone tylko z uwzględnieniem okoliczności każdego indywidualnego przypadku.

Ustawodawca nie wprowadza żadnych dodatkowych przesłanek merytorycznych dopuszczalności rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia poza tym, by obowiązek, któremu uchybił pracownik należał do podstawowych i żeby pracownik naruszył go w sposób ciężki, a więc co najmniej skutek rażącego niedbalstwa.

Wskazując na przyczyny rozwiązania stosunku pracy z powodem w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k.p. pracodawca zarzucił powodowi nieprzestrzeganie podstawowych obowiązków przypisanych do jej stanowiska pracy oraz dbałości o dobro zakładu pracy, w tym niedziałania na szkodę pracodawcy, o których mowa w art. 100 § 2 pkt. 4 kodeksu pracy.

Zdaniem Sądu Rejonowego przyczyny określone pisemnym oświadczeniem z dnia 8 marca 2012 roku stanowiły o ciężkim naruszeniu podstawowych obowiązków pracowniczych i mogły skutkować rozwiązaniem umowy o pracę w trybie art. 52 § 1 pkt. 1 k.p. Zachowanie powódki bezwzględnie zagrażało interesom pracodawcy gdyż powódka swoim postępowaniem naraziła pracodawcę na poważne straty finansowe. Zaznaczyć należy, iż powódka miała świadomość powierzonych jej zadań w związku z zajmowanym stanowiskiem starszego specjalisty ds. rozliczeń finansowych. Niewątpliwie powódka była odpowiedzialna za kontrolę dokumentacji finansowej, co wynikało ze sporządzonego przez pracodawcę pisemnego zakresu obowiązków i zadań, które faktycznie wykonywała. W powyższym zakresie mieściło się również wystawianie faktur za świadczone usługi na rzecz kontrahentów pozwanej spółki, był to jeden z kluczowych elementów pracy powódki w pozwanej spółce. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż powódka nie wykonywała tych czynności w sposób prawidłowy, bowiem nie posługiwała się systemem (...), który zawierał niezbędne w tym obszarze informacje. Pracodawca zapewnił powódce dostęp do systemu, jednocześnie nałożył na powódkę wymóg obsługi tegoż programu, który znalazł się w zakresie obowiązków na zajmowanym przez nią stanowisku. Wskazać należy także, iż w trakcie zatrudnienia powódka nie zgłaszała problemów do działu IT dotyczących obsługi tegoż systemu w szczególności generowania raportów z których pozyskiwano niezbędne dane źródłowe.

Powyższe świadczy, iż powódka naruszyła rażąco podstawowy obowiązek pracowniczy obejmujący prawidłowe rozliczanie kontrahentów kredytowych i przewoźników za obsługę frachtu lotniczego oraz kontrolę dokumentacji rozliczeniowo finansowej. Powódka wykroczyła przeciwko takim podstawowym obowiązkom pracowniczym jak obowiązek dbałości o dobro pracodawcy i lojalności wobec niego. Stopień winy powódki usprawiedliwia zatem ocenę pracodawcy co do ciężkiego naruszenia przez powódkę podstawowych obowiązków pracowniczych w rozumieniu art. 52 § 1 pkt. 1 k.p. Dlatego też Sąd oddalił żądanie powódki w zakresie przywrócenia na poprzednio zajmowane stanowisko pracy.

Konsekwencją orzeczenia jest rozstrzygnięcie o kosztach, którymi Sąd na mocy art. 98 obciążył powódkę B. K. jako stronę przegrywającą postępowanie. Na koszty niniejszego postępowania składa się wynagrodzenie pełnomocnika

strony pozwanej obliczone w oparciu o § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej przez radcę prawnego ustawionego z urzędu.